

Tulevaisuus Amerikalle ja 18. heinäkuuta 2020 - Numero kaksi

Sanoman syöminen

Jeff Pippenger
2023-08-24

Juuri ennen koetusajan päättymistä annetaan käsky: ”Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja.”

Ja hän sanoi minulle: Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Joka on väärämielinen, tehköön yhä vääryyttä; ja joka on saastainen, saastukoon yhä; ja joka on vanhurskas, harjoittakoon yhä vanhurskautta; ja joka on pyhä, pyhittyköön yhä. Ilmestys 22:10, 11.

Ilmestyskirjan viidennessä luvussa Isä Jumala istuu valtaistuimellaan, ja hänen kädessään on kirja, joka on sinetöity seitsemällä sinetillä.

Ja minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, joka oli kirjoitettu sisältä ja ulkopuolelta ja suljettu seitsemällä sinetillä. Ilmestys 5:1.

Kun jakeesta yksi alkava kertomus jatkuu aina seitsemänteen lukuun saakka, havaitsemme, että Jeesus, joka esitetään Juudan heimon Leijonana, on se, joka ottaa kirjan Isänsä kädestä ja alkaa vähitellen avata sen sinettejä. Kun Hän avaa kuudennen sinetin ja esittää sanoman, jota sinetti edustaa, kuudes luku päättyy. Se päättyy kysymykseen, joka johdattaa seitsemänteen lukuun, jossa löydämme vastauksen kysymykseen, joka esitetään kuudennen luvun viimeisessä jakeessa.

Sillä hänen vihansa suuri päivä on tullut; ja kuka voi kestää? Ilmestys 6:17.

Seitsemäs luku esittelee sataneljäkymmentäneljätuhatta ja ”suuren joukon”. Sen jälkeen kun Jumalan kansa on esitetty seitsemännessä luvussa, havaitsemme seitsemännen ja viimeisen sinetin avattavan. Ainoa muu Ilmestyskirjan profetia, joka on sinetöity, on kymmenennen luvun seitsemän ukkosenjylinää. Yksinkertainen ydinkohta on, että ainoa Ilmestyskirjan profetia, joka on sinetöity ja joka voidaan avata ennen kuin koetusaika päättyy, on ”seitsemän ukkosenjylinää”.

Future for America on vuosien, ellei vuosikymmenten ajan, osoittanut, mitä ”seitsemän ukkosenjylinää” edustavat. ”Seitsemän ukkosenjylinää” edustavat milleriittiliikkeen historiaa 11. elokuuta 1840:stä aina 22. lokakuuta 1844:ään saakka. Sis. White vahvistaa tämän tosiasian ja lisää, että ”seitsemän ukkosenjylinää” edustavat myös ”tulevia tapahtumia, jotka paljastetaan järjestyksessään”. Näiden tosiasioiden yksityiskohtainen esitys löytyy teoksesta Habakkuk’s Tables niille, joille nämä profeetalliset todellisuudet eivät ole tuttuja.

Niiden seitsemän ukkosen totuus, joka on aiemmin esitetty, on yhä totuus, mutta tämän vuoden elokuusta lähtien Herra on poistanut kätensä näiden aiheiden päältä, ja lisää ymmärrystä on paljastettu. Aloitamme Ilmestyskirjan kymmenennestä luvusta ja tarkastelemme sitten sisar Whiten kommentaaria tästä luvusta. Ennen kuin teemme tämän, meidän on tunnistettava kaksi seikkaa,

jotka eivät liity seitsemän ukkosen tarkasteluun.

Ensimmäinen seikka on se, että nyt avautuneen seitsemän ukkosenjylinän totuuden tunnistaminen edellyttää useita totuuden linjoja, jotta kaikki se, mitä nuo seitsemän ukkosenjylinää edustavat, asettuisi paikalleen. Tässä, rukoilin, on pyhien kärsivällisyys. Toinen tähän liittyvä seikka on se, että ohjelmalla, joka tuottaa näiden artikkelien ääniesityksen, on rajoitus sen ajan määrässä, jonka se voi lukea ja puhua. Kunkin artikkelin on mahdollista tuohon ajanjaksoon. Tämän tutkielman alusta alkaen ilmoitan teille, että seitsemän ukkosenjylinän edustaman totuuden vahvistaminen vaatii muutamia artikkeleita. Siirtykäämme nyt kymmenenteen lukuun.

Ja minä näin erään toisen väkevän enkelin tulevan alas taivaasta, pilveen puettuna; ja sateenkaari oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat ikään kuin aurinko, ja hänen jalkansa kuin tulipatsaat. Ja hänellä oli kädessään avoin pieni kirja; ja hän asetti oikean jalkansa meren päälle ja vasemman jalkansa maan päälle, ja huusi suurella äänellä, niin kuin leijona ärjyy; ja kun hän oli huutanut, seitsemän ukkosta antoi äänensä kuulua. Ja kun ne seitsemän ukkosta olivat antaneet äänensä kuulua, minä aioin kirjoittaa; ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: Sinetöi se, mitä ne seitsemän ukkosta puhuivat, äläkä sitä kirjoita. Ja se enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, nosti kätensä taivasta kohti, ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ettei aikaa enää olisi; vaan seitsemännen enkelin äänen päivinä, silloin kun hän alkaa puhalttaa pasuunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön, niin kuin hän on julistanut palvelijoilleen profeetoille. Ja se ääni, jonka minä kuulin taivaasta, puhui minulle jälleen ja sanoi: Mene ja ota se avoin pieni kirja sen enkelin kädestä, joka seisoo meren päällä ja maan päällä. Ja minä menin enkelin luo ja sanoin hänelle: Anna minulle se pieni kirja. Ja hän sanoi minulle: Ota se ja syö se; ja se on tekevä vatsasi katkeraksi, mutta suussasi se on oleva makea kuin hunaja. Ja minä otin sen pienen kirjan enkelin kädestä ja söin sen; ja se oli suussani makea kuin hunaja; ja niin pian kuin minä olin sen syönyt, vatsani tuli katkeraksi. Ja hän sanoi minulle: Sinun tulee taas profetoida monista kansoista ja kansanheimoista ja kielistä ja kuninkaista. Ilmestys 10:1–11.

Kommentoidessaan kymmenettä lukua sisar White toteaa:

”Väkevä enkeli, joka opasti Johannesta, ei ollut kukaan muu kuin Jeesus Kristus. Se, että Hän asettaa oikean jalkansa meren päälle ja vasemman kuivan maan päälle, osoittaa sen osan, jota Hän suorittaa suuren Saatanan kanssa käytävän kiistan päätösnäytöksissä. Tämä asento ilmaisee Hänen ylimmän voimansa ja valtansa koko maan yli. Kiista on voimistunut ja käynyt yhä päättäväisemmäksi aikakaudesta aikakauteen, ja se jatkuu edelleen aina viimeisiin näytöksiin asti, jolloin pimeyden voimien taitava toiminta saavuttaa huippunsa. Saatana, yhdistyneenä pahoihin ihmisiin, pettää koko maailman ja ne seurakunnat, jotka eivät ota vastaan totuuden rakkautta. Mutta väkevä enkeli vaatii huomiota. Hän huutaa suurella äänellä. Hänen tulee osoittaa äänensä voima ja valta niille, jotka ovat yhtyneet Saatanaan vastustaakseen totuutta.”

”Sen jälkeen kun nämä seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet äänensä, Johannekselle annetaan, samoin kuin Danielille, pientä kirjaa koskeva käsky: ’Sinetöi ne asiat, jotka ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat.’ Nämä liittyvät tuleviin tapahtumiin, jotka tullaan

paljastamaan omassa järjestyksessään. Daniel on seisova osassaan päivien lopussa. Johannes näkee pienen kirjan avattuna. Silloin Danielin profetioilla on niiden oikea sija ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomissa, jotka on annettava maailmalle. Pienen kirjan avaaminen oli aikaan liittyvä sanoma.

Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat yhtä. Toinen on profetia, toinen ilmestys; toinen on sinetöity kirja, toinen avattu kirja. Johannes kuuli ne salaisuudet, jotka ukkosenjylinät lausuvat, mutta häntä käskettiin olemaan kirjoittamatta niitä.

”Johannekselle annettu erityinen valo, joka ilmaistiin seitsemässä ukkosenjylinässä, oli esitys tapahtumista, jotka toteutuisivat ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman aikana. Ei ollut parasta, että kansa tietäisi nämä asiat, sillä heidän uskonsa täytyi välttämättä joutua koetukselle. Jumalan järjestyksessä oli julistettava mitä ihmeellisimpiä ja edistyneimpiä totuuksia. Ensimmäisen ja toisen enkelin sanomat tuli julistaa, mutta mitään lisävaloa ei ollut määrää ilmoittaa ennen kuin nämä sanomat olivat tehneet erityisen työnsä. Tätä kuvataan enkelillä, joka seisoo toinen jalkansa meren päällä ja julistaa mitä juhlallisimmalla valalla, ettei aikaa enää olisi.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, s. 971.

”Väkevä enkeli”, joka laskeutui alas 11. elokuuta 1840, oli Kristus, ja hänellä oli kädessään sanoma, jonka Johannes käskettiin syödä. Se, minkä Johannes söi, oli sanoma, mutta se oli nimenomaisesti sanoma, joka oli vietävä Jumalan kansalle eikä maailmalle. On tärkeää tunnistaa, kuka on tämän kohdan kohdeyleisö, sillä vaikka Kristus laskeutui alas 11. elokuuta 1840, merkiten ensimmäisen enkelin sanoman voimaannuttamista ja siten osoittaen, milloin ensimmäisen enkelin sanoma vietäisiin koko maailmaan, pieni kirja, jonka Johanneksen tuli syödä, osoittaa, milloin protestantismi luovutti protestantismin viitan milleriläisille. Kun Kristus laskeutui alas pienen kirjan kanssa, Hän päätti liittosuhteensa erämaasta tulleen seurakunnan kanssa ja samalla osoitti milleriläisen kansan uudeksi valituksi liittokansakseen. Milleriläiset olivat kansa, joka ei aikaisemmin ollut ollut Jumalan kansa. Profeetat eivät koskaan ole ristiriidassa keskenään.

Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle. Ja henki meni minuun, kun hän puhui minulle, ja asetti minut jaloilleni, niin että minä kuulin hänen, joka minulle puhui. Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten luo, kapinallisen kansan luo, joka on kapinoinut minua vastaan; he ja heidän isänsä ovat rikkoneet minua vastaan aina tähän päivään asti. Sillä he ovat häpeämättömiä lapsia ja kovasydämisii. Minä lähetän sinut heidän luokseen, ja sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, Herra. Ja he, kuulivatpa tai olivat kuulematta, — sillä he ovat kapinallinen suku — tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on ollut profeetta. Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä äläkä pelkää heidän sanojaan, vaikka ohdakkeita ja orjantappuroita on ympärilläsi ja asut skorpionien keskellä; älä pelkää heidän sanojaan äläkä kauhistu heidän kasvojansa, vaikka he ovat kapinallinen suku. Ja sinun on puhuttava heille minun sanani, kuulivatpa tai olivat kuulematta; sillä he ovat peräti kapinallisia. Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä sinulle sanon; älä ole kapinallinen niin kuin tuo kapinallinen suku. Avaa suusi ja syö, mitä minä sinulle annan. Ja kun minä katsoin, katso, käsi oli ojennettu minua kohti, ja katso, siinä oli kirjakäärö. Ja hän levitti sen eteeni, ja se oli kirjoitettu sisältä ja ulkoa; ja siihen oli kirjoitettu valituksia, huokauksia ja voi-huutoja. Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, syö, mitä löydät; syö

tämä kirjakäärö ja mene, puhu Israelin suvulle. Niin minä avasin suuni, ja hän antoi minun syödä sen kirjakäärön. Ja hän sanoi minulle: Ihmlapsi, ravitse vatsasi ja täytä sisimpäsi tällä kirjakääröllä, jonka minä sinulle annan. Sitten minä söin sen, ja se oli minun suussani makea kuin hunaja. Ja hän sanoi minulle: Ihmlapsi, mene Israelin suvun luo ja puhu heille minun sanani. Sillä sinua ei lähetetä vieraskielisen kansan luo eikä vaikeakielisten luo, vaan Israelin suvun luo; ei monien vieraskielisten kansojen luo, joiden sanoja et voi ymmärtää. Totisesti, jos minä lähettäisin sinut heidän luokseen, he kuuntelisivat sinua. Mutta Israelin suku ei tahdo kuulla sinua, sillä he eivät tahdo kuulla minua; sillä koko Israelin suku on häpeämätön ja kovasydäminen. Katso, minä teen sinun kasvosi koviksi heidän kasvojansa vastaan ja sinun otsasi kovaksi heidän otsaansa vastaan. Timanttia kovemmaksi kuin piikivi minä teen sinun otsasi; älä pelkää heitä äläkä kauhistu heidän kasvojansa, vaikka he ovat kapinallinen suku. Ja hän sanoi minulle vielä: Ihmlapsi, ota sydämeesi kaikki minun sanani, jotka minä sinulle puhun, ja kuule ne korvillasi. Hesekiel 2:1–3:10.

Kun Kristus laskeutui alas pienen kirjan kanssa, jonka Johannes otti ja söi, se oli hänen ”suussaan makea kuin hunaja”. Johannes Ilmestystenkirjan näkijä ja Hesekiel ottavat kumpikin sanoman Kristuksen ”kädestä”. Hesekielillä, ja sen tähden myös Johanneksella, oli sanoma julistettavana ”Israelin huoneelle”, ei niille, jotka ovat Israelin ulkopuolella. Jos ne, jotka olivat Israelin ulkopuolella, olisivat kuulleet sanoman, he olisivat ottaneet sen vastaan, mutta ei Israel, sillä ”koko huone” Israelissa ”on otsaltaan kova ja sydämeltään paatunut”. Koko Israelin huone (koko huone) oli täydellisesti kapinallinen. Israelia vuonna 1840 kuvattiin Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa erämaassa olevana seurakuntana. He olivat täyttäneet koetusaikansa maljan.

Vaikka Israel ei ottaisi sanomaa vastaan, profeettaa käskettiin silti viemään heille pienen kirjan sanoma, jotta heidät voitaisiin pitää vastuullisina ensimmäisen enkelin valon hylkäämisestä. Tuomion kirjoissa heidän tuli joutua vastuuseen siitä, että he kieltäytyivät kuulemasta sen ”profeetan” sanomaa, joka oli ollut ”heidän keskellänsä”. Profeetan hylkääminen on sen sanoman hylkäämistä, jonka enkeli Gabriel oli antanut profeetalle ja jonka hän itse oli saanut Kristukselta, joka oli saanut sen Isältä. Kun Kristus laskeutui pienen kirjan sanoma kädessään, se oli rinnakkainen sen kanssa, kun Pyhä Henki laskeutui Hänen kasteessaan. Tätä oli esikuvannut Mooses palavassa pensaassa, ja se on tuo sama tienviitta, joka on olemassa jokaisessa reformatorisessa liikkeessä.

”Jumalan työ maan päällä osoittaa aikakaudesta toiseen silmiinpistävää samankaltaisuutta jokaisessa suuressa uskonpuhdistuksessa tai uskonnollisessa liikkeessä. Jumalan menettelyn periaatteet ihmisiä kohtaan ovat aina samat. Nykyajan merkittävillä liikkeillä on vastineensa menneisyyden liikkeissä, ja seurakunnan kokemus entisinä aikakausina sisältää meidän ajallemme erittäin arvokkaita opetuksia.” Suuri taistelu, 343.

Osmanien ylivallan kukistuminen 11. elokuuta 1840 (jolloin Johannes ja Hesekiel söivät sen pienen kirjan, joka oli Kristuksen ”kädessä”) merkitsee ensimmäisen enkelin sanoman ”voimaannuttamista”, sillä tämä sanoma oli ”saapunut” ”lopun aikaan” vuonna 1798. Se ”voimaannutettiin” vahvistamalla milleriläisten ensisijainen profeetallinen sääntö: vuosi päivän puolesta -periaate. Tämän jälkeen Kristus alkoi laskea milleriläisen temppelin perustusta, niin kuin

Hän oli tehnyt kasteessaan.

”Natanaelin horjuva usko vahvistui nyt, ja hän vastasi ja sanoi: ’Rabbi, sinä olet Jumalan Poika; sinä olet Israelin Kuningas.’ Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ’Koska minä sanoin sinulle: minä näin sinut viikunapuun alla, uskotko? Sinä saat nähdä näitä suurempia asioita.’ Ja hän sanoi hänelle: ’Totisesti, totisesti minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ja laskeutuvan Ihmisen Pojan päälle.’”

”Näissä ensimmäisissä harvoissa opetuslapsissa kristillisen seurakunnan perustusta laskettiin yksilöllisen työn kautta. Johannes ohjasi ensin kaksi opetuslastaan Kristuksen luo. Sitten toinen näistä löytää veljensä ja tuo hänet Kristuksen luo. Tämän jälkeen hän kutsuu Filippuksen seuraamaan itseään, ja tämä lähti etsimään Natanaelia.” Spirit of Prophecy, osa 2, 66.

Kun Kristus laskeutui 11. elokuuta 1840 pieni kirja avattuna kädessään, se oli ennakolta esikuvattu Kristuksen maallisen historian uudistusliikkeessä, sillä jokaisella uudistusliikkeellä on samat tunnusmerkit. Mooseksella ja hänen johtamallaan uudistusliikkeellä oli sama tunnusmerkki. Mooseksen kokemus palavalla pensaalla oli esikuva Pyhän Hengen laskeutumisesta Kristuksen kasteessa; tämä puolestaan oli esikuva vuodesta 1840, joka puolestaan on esikuva 11. syyskuuta 2001, jolloin Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevä enkeli laskeutui.

Ensimmäisen enkelin sanoman ”saapuminen”, toisen enkelin sanoman ”saapuminen” ja kolmannen enkelin sanoman ”saapuminen” esitetään kaikki enkeleinä. Ensimmäisellä enkelillä on kädessään pieni kirja, toisella oli kädessään kirjoitus ja kolmannella oli kädessään pergamentti. Kahden tai kolmen todistuksen varassa totuus vahvistetaan. Kaikilla kolmella enkelillä, olipa kyse heidän saapumisestaan tai valtuuttamisestaan, on kädessään sanoma.

Johannes ja Hesekiel edustavat niitä, jotka söivät sanoman silloin, kun ensimmäisen enkelin sanoma ”voimaannutettiin”, mikä on historiallisesti eri tienviitta kuin se, jolloin ensimmäisen enkelin sanoma ”saapui” vuonna 1798.

Sanoman ”saapumisen” ja sen ”voimaannuttamisen” välinen ero on äärimmäisen tärkeä huomata. Tarkastellessamme seuraavaa katkelmaa huomatkamme, että ensimmäisen enkelin tarkoitus on sama kuin Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin tarkoitus, sen enkelin, joka valaisee maan kirkkaudellaan. Huomatkamme myös, että kumpikin sanoma aiheuttaa jakautumisen ja synnyttää kaksi palvojien ryhmää.

Minulle näytettiin se mielenkiinto, jota koko taivas oli osoittanut maan päällä etenevää työtä kohtaan. Jeesus valtuutti väkevän enkelin [ensimmäisen enkelin] laskeutumaan alas ja varoittamaan maan asukkaita valmistautumaan Hänen toiseen ilmestymiseensä. Kun enkeli lähti Jeesuksen läsnäolosta taivaassa, hänen edellään kulki ylen kirkas ja loistava valo. Minulle kerrottiin, että hänen tehtävänään oli valaista maa kirkkaudellaan ja varoittaa ihmistä Jumalan tulevasta vihasta. Monijoukot ottivat valon vastaan. Jotkut näistä näyttivät olevan hyvin vakavia, kun taas toiset olivat iloisia ja haltioituneita. Kaikki, jotka ottivat valon vastaan, käänsivät kasvonsa kohti taivasta ja kirkastivat Jumalaa. Vaikka se loisti kaikkien ylle, jotkut joutuivat ainoastaan sen vaikutuksen alaisiksi, mutta eivät ottaneet sitä sydämellisesti vastaan.

Monet täytyivät suurella vihalla. Sananjulistajat ja kansa liittyivät yhteen alhaisten kanssa ja vastustivat itsepintaisesti sitä valoa, jonka väkevä enkeli oli tuonut. Mutta kaikki, jotka ottivat sen vastaan, vetäytyivät pois maailmasta ja liittyivät läheisesti yhteen keskenään.

Saatana ja hänen enkelinsä olivat ahkerasti toimessa pyrkien vetämään niin monien kuin mahdollista mielet pois valosta. Se joukko, joka hylkäsi sen, jätettiin pimeyteen. Minä näin Jumalan enkelin tarkkaavan syvimmällä mielenkiinnolla Hänen nimikansansa tunnustavia, merkitäkseen muistiin sen luonteenlaadun, jonka he ilmensivät, kun heille esitettiin taivaallista alkuperää oleva sanoma. Ja kun sangen monet niistä, jotka tunnustivat rakastavansa Jeesusta, kääntyivät pois taivaallisesta sanomasta pilkan, ivan ja vihan vallassa, enkeli, jonka kädessä oli pergamenttikäärö, teki tuon häpeällisen merkinnän. Koko taivas täyttyi närkästyksestä siitä, että Jeesusta tällä tavoin halveksittiin Hänen nimellisiksi seuraajikseen tunnustautuvien taholta.

”Minä näin luottavaisten pettymyksen, kun he eivät nähneet Herraansa odotettuna aikana. Jumalan tarkoituksena oli peittää tulevaisuus ja saattaa kansansa ratkaisun paikalle. Ilman Kristuksen tulemisen määrätyn ajan julistamista ei Jumalan tarkoittamaa työtä olisi saatu tehdyksi. Saatana johti hyvin monia suuntaamaan katseensa kauas tulevaisuuteen niiden suurten tapahtumien osalta, jotka liittyvät tuomioon ja armonajan päättymiseen. Oli välttämätöntä, että kansa saatettiin etsimään vakavasti nykyhetkessä tapahtuvaa valmistautumista.

Ajan kuluessa ne, jotka eivät olleet täysin vastaanottaneet enkelin valoa, liittyivät niihin, jotka olivat halveksineet sanomaa, ja he kävivät pilkaten pettymystä kokeneiden kimppuun. Enkelit panivat merkille Kristuksen nimellisten seuraajien tilan. Määräajan umpeutuminen oli koetellut ja osoittanut heidät, ja sangen monet punnittiin vaa’assa ja havaittiin vajavaisiksi. He väittivät äänekkäästi olevansa kristittyjä, mutta lähes kaikessa laiminlöivät Kristuksen seuraamisen. Saatana riemuitsi Jeesuksen nimellisten seuraajien tilasta.

”Hänellä he olivat pyydyksessään. Hän oli johdattanut enemmistön pois suoralta tieltä, ja he yrittivät nousta taivaaseen jotakin muuta tietä. Enkelit näkivät puhtaiden ja pyhien olevan sekaantuneina Siionissa syntisten ja maailmaa rakastavien ulkokultaisten kanssa. He olivat valvoneet Jeesuksen tosi opetuslapsia, mutta turmeltuneet vaikuttivat pyhiin. Niitä, joiden sydän paloi hartaasta halusta nähdä Jeesus, heidän uskontunnustajaveljensä kielsivät puhumasta Hänen tulostaan. Enkelit katselivat tätä näkyä ja tunsivat myötätuntoa sitä jäännöstä kohtaan, joka rakasti Herransa ilmestymistä.

”Toinen väkevä enkeli [toinen enkeli] sai tehtäväkseen laskeutua maan päälle. Jeesus pani hänen käteensä kirjoituksen, ja hänen tullessaan maan päälle hän huusi: ’Kukistunut, kukistunut on Babylon.’ Sitten minä näin pettyneiden jälleen kohottavan silmänsä taivaaseen ja katsovan uskossa ja toivossa Herransa ilmestymistä. Mutta monet näyttivät yhä pysyvän turtuneessa tilassa, ikään kuin unessa; kuitenkin saatoin nähdä heidän kasvoillaan syvän murheen jäljen. Pettyneet näkivät Kirjoituksista, että he olivat viivytyksen ajassa ja että heidän tuli kärsivällisesti odottaa näyn täyttymistä. Sama todistus, joka oli johtanut heidät odottamaan Herraansa vuonna 1843, johti heidät odottamaan Häntä vuonna 1844. Kuitenkin minä näin, ettei enemmistöllä ollut sitä voimaa, joka oli leimannut heidän uskoaan vuonna 1843. Heidän

pettymyksensä oli himmentänyt heidän uskonsa.”

”Kun Jumalan kansa yhtyi toisen enkelin huutoon, taivaallinen sotajoukko tarkkasi sanoman vaikutusta syvimmällä mielenkiinnolla. He näkivät monien, jotka kantoivat kristityn nimeä, kääntyvän halveksuen ja ivaten niiden puoleen, jotka olivat kokeneet pettymyksen. Kun pilkkaavista huulista lausuttiin sanat: ’Ettepä ole vielä nousseetkaan!’ enkeli kirjoitti ne muistiin. Enkeli sanoi: ’He pilkkaavat Jumalaa.’ Huomioni johdatettiin takaisin samankaltaiseen syntiin, joka oli tehty muinaisina aikoina. Elia oli otettu taivaaseen, ja hänen vaippansa oli pudonnut Elisan osaksi. Sitten jumalattomat nuorukaiset, jotka olivat oppineet vanhemmiltaan halveksimaan Jumalan miestä, seurasivat Elisaa ja huusivat pilkallisesti: ’Nouse ylös, sinä kaljupää; nouse ylös, sinä kaljupää.’ Loukatessaan näin Hänen palvelijaansa he loukkasivat Jumalaa ja saivat rangaistuksensa siinä paikassa. Samoin niitä, jotka ovat ivanneet ja pilkanneet ajatusta pyhien ylösmenosta, kohtaa Jumalan viha, ja heidät saatetaan tuntemaan, ettei heidän Luojansa kanssa leikittely ole kevyt asia.”

”Jeesus valtuutti muita enkeleitä lentämään nopeasti elvyttämään ja vahvistamaan Hänen kansansa masentunutta uskoa sekä valmistamaan heitä ymmärtämään toisen enkelin sanoman ja sen tärkeän liikkeen, joka pian oli tapahtuva taivaassa. Minä näin näiden enkelien saavan Jeesukselta suuren voiman ja valon ja lentävän nopeasti maan päälle täyttämään tehtävänsä toisen enkelin auttamiseksi hänen työssään. Suuri valo loisti Jumalan kansan ylle enkelien huutaessa: ’Katso, Ylkä tulee; menkää häntä vastaan.’ Sitten minä näin näiden pettyneiden nousevan ja julistavan sopusoinnussa toisen enkelin kanssa: ’Katso, Ylkä tulee; menkää häntä vastaan.’ Enkelien valo tunkeutui kaikkialle pimeyden keskelle. Saatana ja hänen enkelinsä pyrkivät estämään tämän valon leviämisen ja sen tarkoitetun vaikutuksen toteutumisen. He kiistelivät taivaan enkelien kanssa sanoen heille, että Jumala oli pettänyt kansan ja että kaikella valollaan ja voimallaan he eivät voisi saada maailmaa uskomaan, että Kristus oli tulossa. Mutta siitä huolimatta, että Saatana pyrki tukkimaan tien ja kääntämään kansan mielet pois valosta, Jumalan enkelit jatkoivat työtään...”

”Kun Jeesuksen palvelutehtävä päättyi pyhässä, ja Hän siirtyi kaikkeinpyhimpään ja asettui Jumalan lain sisältävän arkin eteen, Hän lähetti maailmaan toisen väkevän enkelin kolmannen sanoman kanssa. Enkelin käteen annettiin kirjoituskäärö, ja laskeutuessaan maahan voimassa ja majesteettisuudessa hän julisti pelottavan varoituksen, mitä kauheimmalla uhkauksella, joka koskaan on ihmiselle annettu. Tämä sanoma oli tarkoitettu saattamaan Jumalan lapset varuilleen osoittamalla heille kiusauksen ja ahdistuksen hetken, joka oli heidän edessään. Enkeli sanoi: ’He joutuvat läheiseen taisteluun pedon ja sen kuvan kanssa. Heidän ainoa toivonsa iankaikkisesta elämästä on pysyä lujina. Vaikka heidän henkensä on vaakalaudalla, heidän on pidettävä totuudesta lujasti kiinni.’ Kolmas enkeli päättää sanomansa näin: ’Tässä on pyhien kärsivällisyys: tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.’ Toistaessaan nämä sanat hän osoitti taivaalliseen pyhäkköön. Kaikkien niiden ajatukset, jotka omaksuvat tämän sanoman, ohjataan kaikkeinpyhimpään, missä Jeesus seisoo arkin edessä toimittaen lopullista esirukousta kaikkien niiden puolesta, joiden osaksi armo vielä viipyy, ja niiden puolesta, jotka tietämättään ovat rikkoneet Jumalan lakia. Tämä sovitus toimitetaan sekä vanhurskaiden kuolleiden että vanhurskaiden elävien puolesta. Se käsittää kaikki ne, jotka kuolivat luottaen Kristukseen mutta jotka, koska eivät olleet saaneet valoa Jumalan käskyistä,

olivat tietämättään tehneet syntiä rikkomalla sen säädöksiä.” Early Writings, 245–254.

Muutamaa sivua myöhemmin samassa kirjassa käsitellessään samoja juuri mainittuja käsitteitä sisar White osoittaa, että kolmen sanoman hylkääminen milleriläisessä historiassa oli saanut esikuvansa Kristuksen historiassa. Siinä hän esittää kaksi todistajaa, jotka osoittavat etenevän koettelemusprosessin, jossa jokaisessa koetuksessa on saavutettava voitto, jotta voidaan edetä seuraavaan koetukseen.

”Minä näin joukon, joka seisoj hyvin suojattuna ja lujana, antamatta minkäänlaista tukea niille, jotka tahtoisivat horjuttaa seurakunnan vahvistettua uskoa. Jumala katsoi heitä hyväksyvästi. Minulle näytettiin kolme askelta — ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat. Minua saattanut enkeli sanoi: ’Voi sitä, joka siirtääkin lohcareen tai liikauttaa neulaakaan näistä sanomista. Näiden sanomien oikea ymmärtäminen on elintärkeää. Sielujen kohtalo riippuu siitä, millä tavoin ne otetaan vastaan.’ Minut vietiin jälleen alas näiden sanomien kautta, ja minä näin, kuinka kalliisti Jumalan kansa oli ostanut kokemuksensa. Se oli saavutettu suuren kärsimyksen ja ankaran taistelun kautta. Jumala oli johtanut heitä askel askeleelta, kunnes Hän oli asettanut heidät lujalle, liikkumattomalle perustukselle. Minä näin yksilöitä lähestyvän tätä perustusta ja tutkivan sen rakennetta. Jotkut astuivat sille heti iloiten. Toiset alkoivat moittia perustusta. He tahtoisivat siihen tehtävän parannuksia, ja silloin perustus olisi täydellisempi ja kansa paljon onnellisempi. Jotkut astuivat pois perustukselta tarkastellakseen sitä ja julistivat, että se oli laskettu väärin. Mutta minä näin, että lähes kaikki seisoivat lujina perustuksella ja kehottivat niitä, jotka olivat astuneet pois, lakkaamaan valituksistaan; sillä Jumala oli Mestari-Rakentaja, ja he taistelivat Häntä vastaan. He kertoivat Jumalan ihmeellisestä työstä, joka oli johtanut heidät lujalle perustukselle, ja yksimielisinä kohottivat katseensa taivasta kohti ja kirkastivat suurella äänellä Jumalaa. Tämä vaikutti muutamiin niistä, jotka olivat valittaneet ja jättäneet perustuksen, ja he astuivat jälleen sille nöyrin katsein.”

”Huomioni kiinnitettiin jälleen Kristuksen ensimmäisen tulemuksen julistukseen. Johannes lähetettiin Eliaan hengessä ja voimassa [kuvaten ensimmäisen enkelin sanomaa] valmistamaan Jeesuksen tietä. Ne, jotka hylkäsivät Johanneksen todistuksen, eivät hyötäneet Jeesuksen opetuksista [kuvaten toisen enkelin sanomaa]. Heidän vastustuksensa Hänen tulemustaan ennustavaa sanomaa kohtaan asetti heidät sellaiseen asemaan, etteivät he voineet helposti vastaanottaa vahvinta todistusta siitä, että Hän oli Messias. Saatana johti niitä, jotka hylkäsivät Johanneksen sanoman, menemään vielä pitemmälle, hylkäämään Kristuksen ja ristiinnaulitsemaan Hänet [kuvaten kolmannen enkelin sanomaa]. Näin tehdessään he asettivat itsensä sellaiseen asemaan, etteivät he voineet vastaanottaa siunausta helluntaipäivänä [kuvaten Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeliä], jonka olisi pitänyt opettaa heille tie taivaalliseen pyhäkköön. Temppelin esiripun repeäminen osoitti, ettei juutalaisten uhreja ja säädöksiä enää hyväksyttäisi. Suuri Uhri oli annettu ja hyväksytty, ja Pyhä Henki, joka laskeutui helluntaipäivänä, suuntasi opetuslasten mielet maallisesta pyhäköstä taivaalliseen, jonne Jeesus oli mennyt sisälle oman verensä kautta vuodattaakseen opetuslastensa päälle sovituksensa hyödyt. Mutta juutalaiset jäivät täydelliseen pimeyteen. He menettivät kaiken sen valon, joka heillä olisi voinut olla pelastussuunnitelmasta, ja luottivat yhä hyödyttömiin uhreihinsa ja uhritoimituksiinsa. Taivaallinen pyhäkkö oli ottanut maallisen paikan, mutta heillä ei ollut mitään tietoa tästä muutoksesta. Sen tähden he eivät voineet hyötyä Kristuksen

välitystyöstä pyhässä paikassa.

”Monet katsovat kauhistuneina juutalaisten menettelyä heidän hylätessään ja ristiinnaulitessaan Kristuksen; ja lukiessaan kertomusta Häneen kohdistetusta häpeällisestä pahoinpitelystä he ajattelevat rakastavansa Häntä eivätkä olisi kieltäneet Häntä niin kuin Pietari tai ristiinnaulinneet Häntä niin kuin juutalaiset. Mutta Jumala, joka tutkii kaikkien sydämet, on koetellut sitä rakkautta Jeesukseen, jota he tunnustivat tuntevansa. Koko taivas seurasi syvimmällä mielenkiinnolla ensimmäisen enkelin sanoman vastaanottoa. Mutta monet, jotka tunnustivat rakastavansa Jeesusta ja jotka vuodattivat kyyneleitä lukiessaan kertomusta rististä, pilkkasivat ilosanomaa Hänen tulostaan. Sen sijaan että olisivat ottaneet sanoman iloiten vastaan, he julistivat sen harhaksi. He vihasivat niitä, jotka rakastivat Hänen ilmestymistään, ja sulkivat heidät ulos kirkoista. Ne, jotka hylkäsivät ensimmäisen sanoman, eivät voineet hyötyä toisesta; eikä heitä hyödyttänyt myöskään keskiyön huuto, jonka oli määrä valmistaa heidät astumaan uskossa Jeesuksen kanssa taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimpään. Ja hylätessään nuo kaksi edellistä sanomaa he ovat niin pimentäneet ymmärryksensä, etteivät he voi nähdä mitään valoa kolmannen enkelin sanomassa, joka osoittaa tien kaikkeinpyhimpään. Minä näin, että samoin kuin juutalaiset ristiinnaulitsivat Jeesuksen, nimikristilliset kirkot olivat ristiinnaulinneet nämä sanomat, eikä heillä sen vuoksi ole mitään tietoa tiestä kaikkeinpyhimpään, eivätkä he voi hyötyä Jeesuksen siellä toimittamasta esirukouksesta. Juutalaisten tavoin, jotka uhrasivat hyödyttömiä uhrejaan, he uhraavat hyödyttömiä rukouksiaan siihen osastoon, jonka Jeesus on jättänyt; ja Saatana, mielissään tästä petoksesta, omaksuu uskonnollisen luonteen ja johtaa näiden kristityiksi tunnustautuvien mielet itsensä puoleen toimien voimallaan, merkeillään ja valheen ihmeillä sitoakseen heidät paulaansa.” Early Writings, 258–261.

Varhaiset kirjoitukset -kirjan kohtia on toistuvasti opetettu Future for America -palvelutyön kautta. Mutta näissä kohdissa havainnollistetaan totuuksia, jotka ovat jääneet huomaamatta.

Milleriläisen liikkeen historian tienviitat perustuvat useisiin Raamatussa esiintyviin reformatorisiin liikkeisiin. Ilman jonkinasteista perehtyneisyyttä niihin tienviittoihin, joita esiintyy jokaisessa reformatorisessa liikkeessä, on varsin epätodennäköistä, että kukaan ymmärtäisi sen erottelun merkitystä, milloin sanoma ”saapuu” ja milloin se ”voimaannutetaan”. On myös todennäköistä, että monet niistä, jotka tuntevat rinnakkaiset reformatoriset liikkeet, ovat sivuuttaneet joitakin hyvin tärkeitä piirteitä, jotka liittyvät reformatoristen liikkeiden eri tienviittoihin.

”Seitsemän ukkosenjylinää”, jotka kuvaavat adventismin alun tapahtumia ja adventismin lopun tapahtumia, on se valo, joka avataan juuri ennen koeajan päättymistä. Meille ilmoitetaan, että ”seitsemän ukkosenjylinää” edustaa sekä ”niiden tapahtumien kuvausta, jotka toteutuisivat ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman aikana”, että ”tulevia tapahtumia, jotka paljastetaan omassa järjestyksessään”. ”Seitsemässä ukkosenjylinässä” on Alfa ja Oomegan tunnusmerkki.

”Ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman” aikana tapahtuneiden ”tapahtumien esitys” on esikuva niistä tapahtumista, jotka tapahtuvat kolmannen enkelin sanoman aikana. Kun Johannesta käskettiin olemaan kirjoittamatta sitä, mitä seitsemän ukkosenjylinää puhui, tämä käsky oli saanut esikuvansa siinä käskyssä, joka annettiin Danielille hänen kirjansa sinetöimisestä, sillä meille

ilmoitetaan, että sen jälkeen kun ”seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet äänensä”, Johannes saa pientä kirjaa koskevan määräyksen, samoin kuin Daniel: ”Sinetöi ne asiat, jotka ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat.”

Sekä Hesekiel että Johannes havainnollistavat Jumalan kansan syövän sanoman ensimmäisen enkelin voimaannuttamisen yhteydessä vuonna 1840, ja profeetta Jeremia havainnollistaa sitä pettymystä, joka kohtasi Jumalan kansaa, kun ensimmäisen enkelin sanoma näytti epäonnistuvan.

Sinun sanasi tulivat, ja minä söin ne; ja sinun sanasi olivat minulle sydämeni ilo ja riemu, sillä minä olen otettu sinun nimesi omaksi, Herra, Jumala Sebaot. En istunut pilkkaajien seurassa enkä iloinnut; minä istuin yksinäni sinun kätesi tähden, sillä sinä täytit minut närkästyksellä. Miksi on tuskani alituinen, ja haavani parantumaton, se ei tahdo tulla terveeksi? Oletko sinä minulle aivan kuin petollinen puro, kuin vedet, jotka ehtyvät? Sentähden näin sanoo Herra: Jos sinä palaat, niin minä annan sinun jälleen astua eteeni; ja jos erotat kalliin halpahintaisesta, sinä saat olla minun suuni. He palatkoot sinun tykösi, mutta älä sinä palaa heidän tykönsä. Ja minä teen sinut tälle kansalle lujaksi vaskimuuriksi; ja he sotivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi, pelastaakseni sinut ja vapauttaakseni sinut, sanoo Herra. Ja minä pelastan sinut pahojen käsistä, minä lunastan sinut väkivaltaisten käsistä. Jeremia 15:16–21.

Jeremia oli löytänyt pienen kirjan sanat, samoin kuin Johannes ja Hesekiel, ja hänkin oli syönyt sanoman, mutta sanoma oli tullut sanomaksi (vedeksi), joka oli pettänyt. Oli ikään kuin Jumala olisi valehdellut, mikä tietenkin on mahdotonta, mutta syytös ”valheesta” antaa avaimen sijoittaa Jeremian siihen ensimmäiseen milleriittien pettymykseen, jota Habakuk edusti.

Minä seison vartiopaikallani ja asetun varustukseen, ja tarkkaan nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu ja mitä minun on vastattava, kun minua nuhdellaan. Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: Kirjoita näky ja piirrä se selvästi tauluihin, niin että sen lukija voi juosta. Sillä näky odottaa vielä määrääikaansa, mutta lopussa se puhuu eikä petä. Vaikka se viipyisi, odota sitä, sillä varmasti se toteutuu eikä viivästy. Habakuk 2:1–3.

Ensimmäisen enkelin sanoman näky kirjoitettiin vuoden 1843 tienraivaajatauluun, jota Jumalan ”käsi” johdatti.

”Minulle on näytetty, että vuoden 1843 kartta oli Herran käden ohjaama ja ettei sitä tullut muuttaa; että luvut olivat sellaiset kuin Hän tahtoi niiden olevan; että Hänen kätensä oli niiden yllä ja peitti erehdyksen joissakin luvuissa, niin ettei kukaan voinut sitä nähdä, ennen kuin Hänen kätensä poistettiin.” Early Writings, 74.

Vuoden 1843 ”määräaika” esitettiin kartalla, ja siitä syystä sitä kutsutaan vuoden 1843 kartaksi. Se julkaistiin vuonna 1842, täyttäen Habakukin kirjassa annetun käskyn ”kirjoita näky ja piirrä se selvästi tauluihin”. Näky oli tehtävä selväksi ”tauluihin”, monikossa, mikä osoittaa, että sen jälkeen kun Herra poisti kätensä vuoden 1843 kartassa olleesta erehdyksestä, se korjattaisiin vuoden 1850 pioneerikartassa. Erehdys aiheutti ensimmäisen pettymyksen, ja Jeremia edustaa niitä, jotka olivat syöneet pienen kirjan 11. elokuuta 1840 ja pettyivät, kun vuoden 1843 määräaika ei toteutunut.

Kun Jeremia oli syönyt pienen kirjan vuonna 1840, se oli hänen sydämensä ”ilo ja riemu”, mutta kun pettymys tuli, hän ei enää ”iloinnut”, vaan ”istui yksin” Jumalan ”käden tähden”. Jumalan käsi oli peittänyt ”virheen joissakin luvuissa”, saaden siten Jeremian harkitsemaan mahdollisuutta, että Jumala oli valehdellut. Jeremialle annettu lupaus oli, että jos hän ”palaisi” alakuloisuudestaan, Jumala tekisi Jeremiasta oman ”suunsa”. Jos Jeremia palaisi Jumalan luo pettymyksestään ja tunnustaisi olevansa kymmenen neitsyen vertauksen viipymisen ajassa, Jumala käyttäisi häntä äänitorvena osoittamaan täsmälleen, milloin näky oli toteutuva eikä enää viipyvä.

Näiden tosiasioiden esittämisen tarkoituksena tässä on osoittaa, että kaikkien enkelin sanomien yhteydessä niiden ”saapumiset” ja ”voimaantumiset” esittävät elämän ja kuoleman sanoman, joka synnyttää kaksi palvojien luokkaa. Nämä kolme enkeliä ovat kolme vaihetta edistävissä koetteluprosessissa. Vielä tärkeämpää tavoitellun pääkohtamme kannalta on se, että vaikka seitsemän ukkosen ymmärtäminen tunnistettiin pian ”lopun ajan” saapumisen jälkeen vuonna 1989, jolloin Danielin viimeiset kuusi jaetta avattiin sineteistään julistamaan tuomion päättymistä, historian lopussa, kolmannen enkelin yhteydessä, tapahtuu vielä toinen seitsemän ukkosen sinettien avaaminen.

Adventismin alkuvaiheen historia alkaa ensimmäisen enkelin sinetin avaamisesta vuonna 1798, ja se päättyy sellaisen totuuden sinetin avaamiseen, jonka yli Herra piti kättään synnyttääkseen pettymyksen. Sen jälkeen Hän poisti kätensä (avasi sinetin) ja ilmoitti viivytyksen ajan sanoman.

Adventismin lopun historia alkaa kolmannen enkelin sanoman sinetin avaamisesta vuonna 1989, ja se päättyy sellaisen totuuden sinetin avaamiseen, jonka yli Herra piti kättään aiheuttaakseen pettymyksen. Hän poistaa nyt kätensä ja avaa siten ensimmäisen pettymyksen ja viivytyksajan sanoman sinetin. Hän avaa 18. heinäkuuta 2020 tarkoituksen.

Sentähden näin sanoo Herra: Jos sinä palaat, niin minä annan sinun palata jälleen, ja sinä saat seistä minun edessäni; ja jos erotat kalliin halpaan sekoittuneesta, sinä saat olla minun suuni. Heidän tulee palata sinun tykösi, mutta sinun ei tule palata heidän tykönsä. Ja minä teen sinut tälle kansalle lujaksi vaskimuuriksi; ja he sotivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi pelastaakseni sinut ja vapauttaakseni sinut, sanoo Herra. Ja minä pelastan sinut pahain kädestä ja lunastan sinut väkivaltaisten kädestä. Jeremia 15:19–21.